

'S air na daoine gun naire, 'mhort fir agus mnaibh
A 's naoidheanean maoth, rinn iad dioghaltas gu cas.

'N uair 'chual *Calain Caimpeil* gun robh *Lucknow*
'an teanteachd—

Ghrad-tharuing e suas iad ri guaillibh a cheil' ;
Cha robh cridh anna d'fhailnaich, 's ann dh'fhalbh iad
gu gairdeach—

'S "Tha na Caimpeilaich 'teachd," bha a phiob 'cuir
an geil.

A's chual iad 's a bhaile, an fuaim mar mhac-talla,
Mu 'n d'thainig na Gaedheil an tearnadh 'o 'n bhas—
Ach ruig iad gu grad iad a's shaoradh air fad iad ;
'S na cinnich na miletean bha sinnte air a bhlar.
'N uair dhealraich a mhaduinn le cloinn agus mnaibh,
'S ann dh'fhalbh iad g' an stuireadh gu ionnad na dion ;
Oir tha 'n Gael ro-thruacant, deadh-bheusach a's
uasail,
Ro-threun ann an cath, agus ciuin ann an sith.

Ciod e a ghne dhaoine 'bha marbheadh nan ceudan,
Cha tuigeadh na h-Innseanaich 'dh andcoin an cridh' ;